

Mummolaakso

Gummedalen

Jäsentiedote

2020

Tämä on viimeinen postitse lähetettävä tiedote. Ilmoita sähköpostiosoitteesi jäsenrekisteriin nyt! info@mummolaakso.fi

Kirjallinen kahvi-ilta lukulepakoille

torstai 29.10. klo 18

Naisasialiitto Unionin Maikki Friberg -koti,
Bulevardi 11 A 1, 00120 Helsinki

Kirjavuoden L-teema jatkuu vahvana. Lukupiirin keskusteltavana kahden kirjan verran lesboelämää syleilevää iskevää proosaa. Molemmissa humoristinen ote ja feministinen terävyys yhdistyvät nostattavaksi lukukokemukseksi. Kirjat ovat saatavilla myös äänikirjana ja e-kirjana.

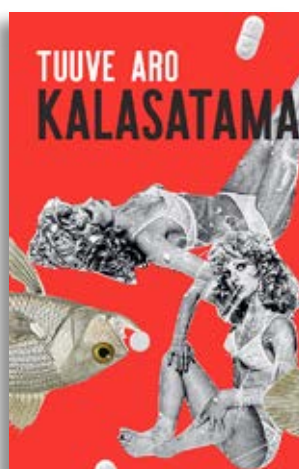
Facebook-tapahtumassa voit kommentoida tai kysellä lainakappaleita kirjoista. Huomioithan tilaisuudessa turvaetäisyydet. Varaudu myös maskin käyttöön.

Tuuve Aro: Kalasatama (WSOY, 2020)

Kustantamon luonnehdinta "äkäisän hauska kirja" on kohdillaan. Omaelämäkerrallisissa esseistisissä kuvaelmissa Tuuve Aro laukoo menemään poleemisia huomioita ja paljonpuhuvia episodeja omista, perhetaustansa ja yhteiskunnan vinksahduksista. Ilmaisuvoimainen, ironinen teksti haastaa kliseet ja hyssyttelyt. Kehyksenä toimii kuitenkin rankka sairaskertomus ja koettelemukset psykiatrian avopotilaana kylmäsieluisessa hoitojärjestelmässä.

Terapeuttisen tarkastelun kohteeksi joutuvat mm. monenmoiset toiseuttamiset, taiteilijaelämän ailahtelut, kirja-alan murros, ihmisten sokea lisääntymisvietti, seksuaalinen hyväksikäyttö, poliittisella korrektiudella syyllistäminen mutta myös elämän positiiviset ponnahduslaudat.

Kalasataman myötä aiemminkin 'erityismainetta homoyleisön keskuudessa' saanut Aro ottaa asiakseen lesbokirjailijan maineen ansaitsemisen, ja suoriutuu siitä verrattomasti. Seksuaalisesta suuntautumisesta Kalasatama tarjoaa sekä sytyttäviä avauksia että lennokkaita uusiotermejä kuten 'vähemmistöriemu'. Ja kapinaa tasapäästämistä vastaan.

Kate Davies: Syvään päähän (In at the Deep End, suom. Kristiina Vaara, Gummerus, 2020)

Hilpeästi kirjoitettu eroottis-romanttinen seikkailu Lontoon queer-maailmasta. Lesboseksi imaisee noviisin mennessään kuumaan mutta totunaiset seurustelukuviot haastavaan suhteeseen.

Huonoon heteroseksisiin kyllästynyt Julia, 26-v., heittäytyy tutkimusmatkalle "Dorothyyn ystävien" joukkoihin uuden vuosituhannen ennakkoluulottomassa hengessä, jossa queeriyys on trendikästä ja jopa tavoittelemisen arvoista. Heteroystävät hengaavat liittolaisina mukana, uteliaina ja kateellisenakin, valistuneet vanhemmat varmistavat etteivät anna aihetta epäilyihin homofobiasta. Lesbokulttuurisia siirtymäriittejä seuraillen Julia iskee coolin naistenkaatajan Samin, joka johdattaa hänet yhä uusiin seksikokeiluihin. Vastaan tulevat myös vakavammat kysymykset omien rajojen asettamisesta.

Esikoisteos on kirjoittanut sekä suitsutusta koukuttavana veijariromaanina että sisältövaroituksia ahdistavasta vallan hyväksikäytön kuvauksesta ja epäturvallisista seksikäytännöistä. Syvän pään kinky-seksin, fistauksen, BDSM:n ja polyamorin jälkeen päällimmäiseksi vaikutelmaksi jää yleinen seksiposiitivinen eetos. Virkistävää jo ajatuksen tasolla.

Yhdistyksen postiosoite on muuttunut:

Mummolaakso ry c/o Naisasialiitto Unioni
Bulevardi 11 A 1, 00120 Helsinki

Tove

Suomalainen elämäkerrallinen draamaelokuva taiteilija Tove Janssonista. Elokuvan on ohjannut **Zaida Bergroth** ja sen on käsikirjoittanut **Eeva Putro**. Janssonin roolia näyttelee **Alma Pöysti**.

Yhdessä elokuvaan maskit kasvoilla 15.11. joko Tennispalatsiin tai Kinopalatsiin. Tarkka aika ja paikka selviävät noin viikkoa ennen. Tiedotamme asiasta Mummiksen nettisivuilla ja Facebookissa.

Elokuvan jälkeen keskustelemme näkemästämme Ravintola Satkarissa Fredrikinkatu 46, 00100 Helsinki.

Tervetuloa Satkariin pelkästään keskustelemaan ja syömään, jos olet jo nähnyt elokuvan. Kymmenen ensimmäiseksi ilmoittautunutta mahtuu pöytävaraukseen. Ilmoittautumiset info@mumolaakso.fi

Kuva: Virva

Kuva: Tiina

Syysleiri Padasjoella

Saapuminen Särsjärven leirikeskukseen perjantai-illan jo hämärtyessä tuntui jännittävältä sillä en ollut vieraillut paikassa aiemmin. Olen toki ollut Mummolaakson perinteisellä syysleirillä useita kertoja mutta pari viime vuotta on jäänyt väliin. Nyt leiri pidettiin Padasjoella toista kertaa ja kuukautta myöhemmin kuin tavallisesti. Sateisessa ja pimeässä illassa ei juuri erottanut maisemia ja lisäksi tämä saamarin koronavirus huolestutti hieman varmaan kaikkia leirille saapuneita. Sen takia myös osallistujien määrää oli rajoitettu ja majoitus-tiloissa oli korkeintaan 2 henkilöä per huone. Suurin osa leirilijöistä oli saapunut paikalle aikaisemmin ja eteisaulassa oli varsin rentoutunut tunnelma astuessani sinne kamojeni kanssa. Pöydällä näkyi olevan pulloissa muutakin kuin käsidesiä, joka tietysti kuului leirin vakiovarusteisiin. Tervehtiminen tapahtui pääasiassa kyynärkopsautuksella, tosin tutumpien kanssa taisi tulla halattuakin.

Majoittautumisen jälkeen oli vuorossa ruokailu, jossa oli tarjolla **Annelin** ja **Jaanan** valmistamaa maukasta bataattimaa-artisokkakeittoa ja kanakeittoa. Lauantaiksi paikalle oli tulossa jo aiemmillä leireillä mahtavaa ruokaa valmistanut keittäjä **Eija**, joten täysihoito leirillä toimi. Ruokailu tapahtui pienissä porukoissa saapumisjärjestyksessä ja osa naisista oli ehtinyt jo saunoakin. Niinpä riensin minäkin täydellä vatsalla pimeää polkua etäämmällä sijaitsevaan rantasaunaan ja ensimmäisenä pulahtamaan mustana läikkänä siintävään järveen. Vesi tuntui yllättävän lämpimältä ja uinti onnistui otsalampun valossa kohtuullisesti vaikka laiturin portaat oli jo siirretty talviteloille eikä järven pohjaa kunnolla erotta-

nut. Puulämmitteinen saunan lölyt olivat sen sijaan haaleat ahkerasta tulipesän täytöstä huolimatta. Saunalle kuljetetun matka-paljun vesi oli siinä liilluneiden kylpijoiden mukaan +42 astetta eli vastasi luultavasti hyvinkin saunaa.

Illan päätteeksi kokoonnuttiin vielä isoon ruokailutilaan katselemaan takkatulta ja juttelemaan. Yhden leiriläisen matkanteke oli katkennut auton hajoamiseen, joten kaksi leiriläistä lähti pelastuspartiona noutamaan hänet Hämeenlinnasta. Muut aloittivat sillä aikaa perinteisen esittelykierroksen. Mukana oli myös kaksi ensi kertaa Mummiksen leirille osallistujaa. Heidät toivotettiin lämpimästi tervetulleiksi, sillä on aina mukava saada uusia ihmisiä innostavan leiritunnelman pariin. Monet olivat odottaneet koko vuoden leirille pääsyä ja varsinkin tänä vuonna se tuntui erityisen merkitykselliseltä meille kaikille osallistujille. Kokemusten, tunteiden ja elämysten jakaminen turvallisessa, samanhenkisessä porukassa on tärkeää ja siihen on viime aikoina ollut liian vähän mahdolli-

Tove Jansson – Visdiktaren

maanantai 30.11. klo 18

Svenska Teatern, Pohjoisesplanadi 2,
00130 Helsinki, Suuri näyttämö

Lisää Tovea mummporukalla konserttiesityksessä (pääsvenska).

Musiikki oli aina läsnä **Tove Janssonin** elämässä ja luomis-työssä. Tove alkoi sanoittaa lauluja jo lapsena ja jatkoi sitä koko elämänsä ajan, sekä omaksi ja ystävien iloksi että tilaus-töinä. Monilahjakas Tove Jansson oli siis myös laulurunoilija.

Näyttelijä ja laulaja **Emma Klingenberg** kävi kahden vuo-den ajan läpi Toven, Toven ystävien ja teattereiden arkis-toja ja löysi yli sata laulutekstiä tai laulettavaksi tarkoitettua runoa. Tove kirjoitti lauluja rakkaudesta, merestä, luonnosta ja Muumilaaksosta, lauluja ystäville ja teatteriesityksiin. Hän kirjoitti säädttömiä lauluja, sekä lauluja, joita hän soitti vain itsekseen Klovharunin saarella, kun tuuli vinkui nurkissa ja haitari hokutteli maalaustelinettä enemmän.

Emma Klingenberg ja kolme muusikkoa esittävät Tove Janssonin lyriikoita uusien sävellyksin ja sovituksin. Esityksen aikana kuullaan myös Tove Janssonin tuttuja lauluaarteita.

Esityksen jälkeen teatterissa voit osallistua **Min Tove**-keskustelutilaisuuteen klo 19.30. Kerro ilmoittautumisesi yhteydessä, jäätkö keskustelemaan.

Liput Mummolaakson jäsenille 29 euroa ja ei-jäsenille 34 euroa. Sitova ilmoittautuminen (info@mummolaakso.fi) ja maksu viimeistään 1.11.2020.

- Tove Jansson oli hauska, haikea ja hävytön laulurunoilija.--
Lauluillan suloisin, ilkkurisin ja hilpeänrivoin laulu on Stora mymmelvisan, jonka Klingenberg laulaa ruotsalaisen Povel Ramelin melodiaan Titta det snöar.- Juhani Tolvanen, IS

suuksia itse kullakin. Oli koskettavaa kuulla kertomuksia mm. koronaan sairastumisesta sekä kaiken kaikkiaan poikkeuksellista ja raskaasta keväästä. Eikä koko iltaa suinkaan synkistely vaan porukassa jaettiin myös ilahduttavia kokemuksia ja viljeltiin huumoria- sekä iloittiin siitä, että viimeinenkin leiriläinen saatiin turvallisesti paikalle yhdentoista maissa.

Luantai oli perinteinen leikki- ja kisailupäivä, johon osallistuminen oli tietysti vapaaehtoista niin kuin kaikki muukin leirillä paitsi siivoaminen. Anneli oli kehittänyt mitä kummallisimpia kisailuja arpomalla kasatuille joukkueille. Ulkona kannettiin halkoja paikasta toiseen ja kasattiin torneiksi sekä kumottiin kombucha-pulloja sukkahousut päässä. Sisällä kisailu jatkui mm. ilmapallon työnöllä. Leikkimielttä ja huumoria riitti, vaikka kilpailu oli kiihkeää ja yritystä oli joka joukkueessa. Annelilla ylituomarina oli vaikea tehtävä laskea pisteitä tasapuolisesti epälukuisille joukkueille. Mutta jotenkin hän siinä onnistui ja palkinnot saatiin jaettua jotakuinkin sopuisasti. Kauniin, melko aurinkoisen päivän kuluessa pelattiin pingistä ulkona ja bingoa sisällä. Leiriläiset toteuttivat kiitettävästi myös annettua kuvaustehtävää. Touhua siis riitti maittavan lounaan ja runsaan illallisen välillä. Iltapäiväkahvilla herkuteltiin Eija-emännän leipomalla täytekakulla kun Liisalla sattui olemaan syntymäpäivä. Illalla taas saunottiin sekä edellistä iltaa selvästi kuumemmassa rantasaunassa että majoitusti-

lojen sähkösaunassa. Ilta palaksi syötiin salaatteja ja paistettiin takassa makkaroita, lihalla ja ilman. Keskusteltiin tulevista Mummolaakson tapahtumista. Yleisenä toiveena olivat live-tapaamiset pienellä porukalla tai ulkoilun merkeissä. Pelkät nettitapaamiset eivät oikein innostaneet tätä joukkoa, tosin porukalle perustettiin heti oma WhatsApp-ryhmä yhteydenpitoon ja uusia ideoita varten.

Sunnuntaina sitten siivottiin kunnolla kun sadekehi ei houkuttellut ulkoiluun eikä verkkojakaan oltu tällä kertaa saatu vesille koko viikonloppuna. Anneli oli nimittäin unohtanut ne kotiin. Maatessani hierojan pöydällä kymmenen jälkeen alkoi jo pölynimuri surrata viereisessä käytävässä. Kaikki huoneet ja yleiset tilat putsattiin huolellisesti ja reippaalla mielellä. Välillä syötiin lounasta ja sen jälkeen iski keittiön tehoyoukkue, joka siisti sen alta aikayksikön ja kannustushuutona raikui: tavaraa tiskiin, linja seisoo! Kahden maissa laitettiin talon ovet lukkoon ja loputkin leiriläiset lähtivät kotimatkalta hyvin rentoutuneina ja virkistäytyneinä odotellen jo ensi vuoden leiriä.

Minna

Kuva: ML

Kuva: AH

Kuva: Liisa

Kuva: AH

Pop-in puurojuhlat

perjantai 11.12. klo 17-23

Villa Salin, Tiirasaarentie 2, 00200 Helsinki

Puuropata porisee ja mehuglögi höyryää tänäkin vuonna Mummoksen vapaamuotoisessa illanvietossa.

Pöytään voi tuoda lisäevästä maun mukaan nyyttärihengessä ja glögin terästeet. Lämmin suositus villasukille tai sisätoiveille sekä sesonkiasusteena tonttulakeille. Herkutellaan ruuilla ja jutuilla, turvavälit ja muut koronasuositukset mielessä pitäen, mutta muuten keveällä mielellä.

Miia Mansikka ja **Kuisma Heikkilä** laulattavat meillä joululauluvihkon suosikit. Tervetuloa tapaamaan tuttuja ja uusia mummolaaksolaisia vapaalla aikataululla klo 17 ja 23 välillä.

Jouluinen Villa Salinin huvila löytyy Lauttasaaren Kasinonrannan uimarannan vierestä. Bussi 21 Eirasta Viiskulman ja Hietalahdentorin kautta Hevosenkenkäpuistoon ja bussi 20 Ruoholahdesta Kuikkarinteen pysäkillä. Molemmilla busseilla pysäkki Lauttasaarentielle metroasemalla, josta yksi pysäkinväli Kuikkarinteelle/Hevosenkenkäpuistoon.

Koronatilanteen aiheuttamista mahdollisista muutoksista ilmoitetaan nettisivulla ja facebookissa.

Kirjallinen kahvi-ilta lukulepakoille

tiistai 12.1.2021 klo 18

Naisasialiitto Unionin Maikki Friberg -koti,
Bulevardi 11 A 1, 00120 Helsinki

Yleisön pyynnöstä aloitamme vuoden lyrikaalla. Luettavana on kaksi lesbokulttuurin nimekkäimpiin kuuluvaa runoilijaa, kotimaisen ja angloamerikkalaisen kirjallisuuden piiristä. Rohkaistu siis tarttumaan näihin kahteen sivumäärältään lyhyeen, mutta merkityksistä rikkaaseen kokoelmaan. Laajempi tutustuminen tekijöiden tuotantoon ja sitä koskevaan tutkimukseen on myös vaivan arvoista.

Amy Lowell: Sanojesi vaalea hunaja, valitut runot (suom. Tuomas Kilpi, Oppian 2019)

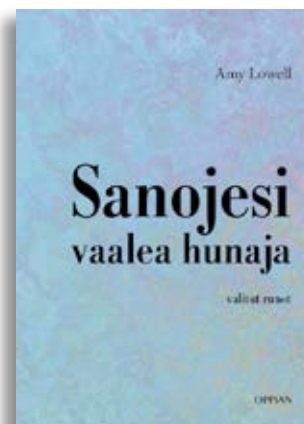
Ensimmäinen suomennettu valikoima yhdysvaltalaisen modernistin tuotannosta. Lowell (1874 – 1925) oli 1910-20-luvulla tunnettu vapaamittaisen runouden edustaja ja vaikutusvaltainen nykyrunoilijoiden edistäjä, mutta kuoltuaan hänen runoutensa joutui seksuaali- ja sukupuolinormatiivisen uudelleenarvioinnin kohteeksi. Monet hänen parhaiten tunnetuista runoistaan kertovat rakkautesta elämäkumppaniin, näyttelijä **Ada Dwyer Russeliin**, mm. heidän suhteensa kymmenvuotispäivän kunniaksi kirjoitettu runo 'Vuosikymmen'/'A Decade'. Naisrakkautta juhlivien runojen julkaisemisen mahdollisti Lowellin strategisesti omaksuma miehen kirjoittajarooli. Tarvittaessa hän viittaasi runon puhujaan maskuliinisella he-pronominilla. Lesbokirjallisuuden antologiassaan **Chloe Plus Olivia Lillian Faderman** (1994) luokittelee Lowelin runouden peiteltyyn kaappikirjallisuuteen.

Sanojesi vaalea hunajaa lukiessa ei voi välttää miellelyhtymää myöhempien aikojen selkokieliiseen ajatelmaan hunajasta ja lesboista.

Mirkka Rekola: Minä rakastan sinua, minä kerron sen kaikille (WSOY 1972)

Rekola (1931-2014) on hänkin tunnettu modernistina mutta omien sanojensa mukaan "perinteisen runon lukijoille olin aivan vieras, yltiömodernisteille en kyllin moderni". Muistokirjoitelmassaan "Konjakkia Mirkan kanssa" (Kirjailijalehti 2/2014) **Helena Sinervo** kertoo Rekolan kanssa käymistään keskusteluista ja valottaa muun muassa tässä kokoelmassa nimihahmoksi nousevaa "sinua" sekä Rekolan vahvoja kokemuksia "poikkeavana" 1950-luvulla. **Katja Seudun** tutkimuksessa *Tyhjä pöytä on tilattu* (2016) Rekolan rakkauskäsitys näyttäytyy hyvin vastakkaisena Lowelin intohimoiselle jumaloinnille. Pysäyttävän julistavasta nimirunosta huolimatta peittelyn voi tulkita olevan osa rakkauden tematisointia myös Rekolalla. Minä rakastan-kokoelman runot löytyvät myös koottujen runojen kokoelmasta *Virran molemmin puolin, runot 1954-2004* (2009).

MUMMOLAAKSO RY / GUMMEDALEN RF

www.mummolaakso.fi | info@mummolaakso.fi

www.facebook.com/groups/mummolaakso | www.facebook.com/mummolaaksory (avoin)

Maksut: Ålandsbanken FI16 6601 0001 1859 82